

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžik/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200692
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200692.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci pôvodného žalobcu: Združenie ProPublica, občianske združenie, so sídlom Poľná 578/23, 929 Nová Dedinka, IČO: 42 360 447, právne zastúpený advokátkou: Mgr. Zuzana Čaputová, Holubyho 37, 902 01 Pezinok, proti pôvodnému žalovanému (sťažovateľ): Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, Mierová 19, 827 15 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6/2015 zo dňa 23.02.2015, č. 12588/2015-1000-7499, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 109/2014-70 zo dňa 29.11.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/109/2015-70 zo dňa 29.11.2016 z a m i e t a.

Žalobcovi priznáva proti sťažovateľovi nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým výrokom rozsudku Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie Ministra hospodárstva Slovenskej republiky č. 6/2015 z 23. februára 2015, č.: 12588/2015-1000-7499 zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d/, g/ SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný týmto rozhodnutím zamietol rozklad zo dňa 06.01.2015 žalobcu ako žiadateľa a potvrdil rozhodnutie Ministerstva hospodárstva SR č. 43/2014 zo dňa 04.12.2014 o odmietnutí poskytnúť úplnú informáciu podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku. Žiadateľ požiadal Ministerstvo hospodárstva SR (ďalej len „MH SR“) žiadosťou zo dňa 14. 07. 2014 o sprístupnenie:

rozhodnutia o poskytnutí investičnej pomoci podľa § 13a ods. 2 zákona č. 561/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov pre podnikateľa Duslo, a.s., Administratívna budova, ev. č. 1236, SK-927 03 Šaľa;

transakčných dokumentov súvisiacich s privatizáciou obchodnej spoločnosti Slovenské elektrárne, a.s. (najmä zmluvu o kúpe a predaji akcií, privatizačnú zmluvu, zmluvu o viazanom účte, zmluvu o vinkulácii

kúpnej ceny a iné);

akcionárskych zmlúv alebo iných dohôd medzi akcionármi obchodnej spoločnosti Slovenské elektrárne, a.s., ktoré boli uzatvorené kedykoľvek pred 13. 07. 2014, vrátane všetkých dodatkov.

2. Krajský súd zistil, že žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 43/2014 zo dňa 04.12.2014 podľa §10 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov obmedzil prístup k informáciám v nasledovných častiach dokumentov:

V Zmluve o kúpe akcií týkajúcej sa predaja a kúpy 66% podielu na základnom imaní Slovenských elektrární, a. s. (ďalej len „zmluva“)

k článku 3.5. písm. a) a písm. b) (str. 12 zmluvy),

k článku 3.6. písm. a) až d) (str. 12 zmluvy),

k článku 6.4.1. (str. 19 zmluvy),

k článkom 6.4.2., 6.7.1 a 6.7.2 (str. 20 zmluvy),

k článku 7.1.18 (str. 26 zmluvy),

k článku 10 (str. 37-40 zmluvy),

k prílohe A Data Room Index,

k prílohe B Písomné vyhlásenie spoločnosti,

v prílohe D Akcionárska zmluva o predaji a kúpe 66% podielu na základnom imaní Slovenských elektrární, a.s. (ďalej ako „akcionárska zmluva“)

k definícii pojmu „Cena pri Deadlock put option“ (str. 3 akcionárskej zmluvy),

k článku 10.2. (str. 14 akcionárskej zmluvy),

k článkom 14.2 až 14.8 (str. 18-23 akcionárskej zmluvy),

v prílohe G Tendrová dokumentácia a procesné listy k prílohe Data Room Index 1,2,3 zo dňa 11.11.2004,

k prílohe J Príprava účtovnej závierky,

k prílohe O Podmienky prevodu elektrárne Gabčíkovo (VEG),

k prílohe Q Mapy pozemkov,

k prílohe R Podmienky prevodu JE A1 a VI, k prílohe S Dokumentácia o poskytovateľoch pôžičiek a o pôžičke s odôvodnením, že zmluvu, ktorá bola uzatvorená medzi Slovenskou republikou zastúpenou Fondom národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len „fond“) a Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a spoločnosťou ENEL, s. p. a. Taliansko (ďalej len „kupujúci“) vrátane 23 príloh nemôže ministerstvo poskytnúť v plnom rozsahu. Zo zmluvy a jej príloh boli odstránené údaje a informácie, ktoré predstavujú alebo obsahujú predmet obchodného tajomstva kupujúceho alebo Slovenských elektrární, a. s., v zmysle ustanovení § 17 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Všetky tieto informácie obsahovali skutočnosti, ktoré pre kupujúceho mali v čase uzatvárania zmluvy skutočnú alebo potenciálnu materiálnu alebo nemateriálnu hodnotu, neboli dostupné v príslušných obchodných kruhoch, mali byť podľa vôle kupujúceho utajené a kupujúci zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečoval. Ministerstvo sa zaviazalo ako zmluvná strana zmluvy v ustanovení 16.2. a ako zmluvná strana akcionárskej zmluvy v ustanovení 15.2 zachovávať mlčanlivosť o informáciách, ktoré predstavujú alebo obsahujú predmet obchodného tajomstva kupujúceho. V ustanoveniach 16.3. zmluvy o kúpe akcií a 15.4. akcionárskej zmluvy boli jednoznačne označené ustanovenia týchto zmlúv, ako aj prílohy, ktoré sa považujú za predmet obchodného tajomstva kupujúceho. Ministerstvo ako zmluvná strana sa v uvedených článkoch zmluvy a akcionárskej zmluvy zaviazalo, že obchodné tajomstvo bude predmetom utajenia podľa § 10 ods. 1. zákona o slobode informácií. Od uzavretia zmluvy ministerstvo viackrát žiadalo kupujúceho o stanovisko ku sprístupneniu celej zmluvy, resp. zúženiu rozsahu obmedzenia prístupu. Kupujúci však trval na zachovaní dohodnutého rozsahu obmedzenia. Podľa akcionárskej zmluvy v prípade jej porušenia stranami zastupujúcimi štát a nevykonaní nápravy porušenia v lehote 60 dní, sú fond a ministerstvo povinné zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 100 000 EUR. Každé porušenie zmluvy alebo akcionárskej zmluvy má byť najprv riešené rokovaním a v prípade nevyriešenia sporu v otázke porušenia tejto zmluvy do 30 dní, má byť takýto spor na základe požiadavky ktoréhokoľvek akcionára s konečnou platnosťou

vyriešený Medzinárodným rozhodcovským súdom s miestom konania vo Viedni. V novom konaní ministerstvo s prihliadnutím na ustanovenie 16.2.3. písm. i) zmluvy, podľa ktorého záväzok mlčanlivosti o dôverných informáciách neplatí, ak sú informácie poskytnuté prijímajúcou stranou s predchádzajúcim súhlasom poskytovajúcej osoby, opäť vyzvalo listom č. 24275/2014-3000-40146 z 22. septembra 2014 kupujúceho, aby posúdil, či naďalej považuje všetky informácie označené pri rokovaniach o príprave transakčných dokumentov za obchodné tajomstvo. Kupujúci si listom z 26. septembra 2014 najprv vyžiadal dlhší čas na posúdenie týchto otázok. Dňa 18. novembra 2014 bol faxom ministerstvu doručený ďalší list kupujúceho, v ktorom označil informácie zo zmluvy, ktoré už v súčasnosti nepovažuje za predmet obchodného tajomstva a vyjadril súhlas s ich sprístupnením podľa zákona o slobode informácií. Kupujúci však aj naďalej trvá na obmedzení prístupu k informáciám z transakčných dokumentov, vymenovaných v tomto rozhodnutí, pretože ich sprístupnenie by mohlo poškodiť strategické a obchodné záujmy kupujúceho. Ministerstvo nemá iné východisko ako zotrvať na rozsahu čiastočného sprístupnenia dohodnutého s kupujúcim. Ministerstvo nemôže jednostranne uskutočniť krok, ktorý by bol v rozpore so zmluvou alebo akcionárskou zmluvou a stanoviskom kupujúceho, pretože by vystavilo Slovenskú republiku medzinárodnej arbitráži s možnými vysokými finančnými sankciami.

3. Krajský súd v Bratislave uviedol, že verejný záujem na transparentnosti a kontrole nakladania s verejnými prostriedkami a majetkom štátu v zásadne musí prevažovať nad záujmom zmluvných strán na utajení informácií s potenciálnym charakterom obchodného tajomstva. Žalovaný a ani prvostupňový orgán nezodôvodnili, prečo v prípade požadovaných informácií by nemalo ísť o informácie, ktoré sa týkajú používania verejných prostriedkov a nakladania s majetkom štátu a nesúhlasí, že sa v danom prípade jedná o nakladanie s majetkom právnickej osoby zriadenej na základe zákona, pretože ani nijako žalovaný toto svoje tvrdenie nezrejmlil vo vzťahu k zverejneniu informácií právnickej osoby, ale takéto rozhodnutie žalovaného v kľúčovej časti argumentácie v rozhodnutí je nedostatočné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a je potom v rozpore s ust. § 3 ods. 4 a 5, § 32 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku v spojení s § 18 ods. 2 zákona o informáciách. Ak tvrdí žalovaný, že v danom prípade sa jedná o nakladanie s majetkom právnickej osoby zriadenej zákonom a potom ako povinná osoba nebol oprávnený sprístupniť žiadateľom požadované dokumenty v celosti, toto je odôvodnené nepostačujúco konkrétne aj vo vzťahu k zriadeniu právnickej osoby. Vzhľadom na uvedené potom súd napadnuté rozhodnutie zrušil aj podľa § 191 ods. 1 písm. d/ Správneho súdneho poriadku.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas kasačnú sťažnosť. Namietal, že vo vzťahu k námietke súdu týkajúcej sa nedostatočnej špecifikácie žiadosti žalobcu poukazuje na to, že prvostupňový orgán v predmetnej veci žalobcovi sprístupnil ním požadované informácie, s vylúčením informácií predstavujúcich obchodné tajomstvo druhej zmluvnej strany. Spornou v danom prípade bola a je len skutočnosť, či k obmedzeniu sprístupnenia žiadateľom požadovaných informácií došlo v súlade so zákonom. Sťažovateľ zdôrazňuje, že napriek spôsobu formulácie žiadosti žalobcu je nesporné, že žalobcovi sprístupnil všetky ním požadované informácie (dokumenty). Spornou ostáva len otázka zákonnosti vylúčenia niektorých informácií obsiahnutých v týchto informáciách (dokumentoch) zo sprístupnenia.

5. Vo vzťahu k námietke súdu týkajúcej sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia sťažovateľ uvádza, že ju považuje za nedôvodnú. Poukazoval na to, že z hľadiska aplikácie ust. § 10 ods. 2 písm. c) zákona č. 211/2000 Z. z. je irelevantné, či sa v predmetnom prípade jedná o nakladanie s majetkom štátu alebo o nakladanie s majetkom právnickej osoby zriadenej zákonom. Sťažovateľ konfrontujúci argumentáciu žalobcu uvedenú v žalobe pre úplnosť uviedol, že jeho tvrdenie, že ním požadované informácie sú informáciami, ktoré sa týkajú nakladania s majetkom štátu, nie je presné. V čase privatizácie bolo 100% akcií spoločnosti Slovenské elektrárne, a. s. v majetku Fondu národného majetku SR, t. j. v majetku právnickej osoby zriadenej zákonom, nie v majetku štátu. Pre účely ust. § 10 ods. 2 písm. c) zákona č. 211/2000 Z. z. teda išlo o nakladanie s majetkom právnickej osoby zriadenej zákonom, nie o nakladanie s majetkom štátu. Sťažovateľ však zdôrazňuje, že v napadnutých rozhodnutiach, ako ani v podaniach predložených KS BA nikdy netvrdil, že uvedená skutočnosť je dôvodom predmetného obmedzenia prístupu k požadovaným informáciám. Sťažovateľ žalobcovi sprístupnil informácie v rozsahu informácií týkajúcich sa nakladania s majetkom právnickej osoby zriadenej zákonom (resp. s majetkom štátu).

6. Sťažovateľ zastáva názor, že ust. § 10 ods. 2 písm. c) zákona č. 211/2000 Z.z. ukladá povinnej osobe

sprístupniť aj informácie, ktoré sú obchodným tajomstvom, avšak len v rozsahu informácií o nakladaní s majetkom právnických osôb zriadených zákonom (resp. štátu).

7. Sťažovateľ zdôrazňuje, že z obsahu jeho napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že preskúmal obsah všetkých žalobcom požadovaných informácií, ku ktorým bol obmedzený prístup z toho hľadiska, či naplňajú všetky pojmové znaky obchodného tajomstva v zmysle Obchodného zákonníka, pričom dospel k záveru, že uvedené informácie predstavujú obchodné tajomstvo, nakoľko v ich prípade dochádza ku kumulatívne naplneniu všetkých podmienok podľa § 17 ObZ.

8. K námietke súdu, ktorý považoval napadnuté rozhodnutie sťažovateľa v časti obchodného tajomstva za neodôvodnené, sťažovateľ uvádza, že podrobné zdôvodnenie naplnenia jednotlivých kritérií podľa § 17 ObZ nie je možné v obdobných veciach v odôvodnení rozhodnutia uviesť, a to práve s poukazom na charakter týchto informácií, ako informácií, ktoré sa podľa § 10 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. nesprístupňujú.

9. Sťažovateľ má za to, že jeho rozhodnutie napadnuté žalobcom je riadne odôvodnené a bolo vydané s súlade s príslušnými ustanoveniami Správneho poriadku a zákona č. 211/2000 Z. z.

10. S poukazom na vyššie uvádzané dôvody má sťažovateľ za to, že Krajský súd v Bratislave pri rozhodovaní v predmetnej veci porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 440 ods. 1 písm. g) SSP). Navrhoval, aby kasačný súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 25.4.2017 ku kasačnej sťažnosti žalovaného uviedol, že sťažovateľ zastáva názor, že ust. § 10 ods. 2 písm. c) zákona č. 211/2000 Z.z. ukladá povinnej osobe sprístupniť aj informácie, ktoré sú obchodným tajomstvom, avšak len v rozsahu informácií o nakladaní s majetkom právnických osôb zriadených zákonom (resp. štátu). Vychádzajúc z uvedeného, povinná osoba podľa ust. § 10 ods. 2 písm. c) zákona č. 211/2000 Z.z. teda sprístupní aj informácie, ktoré sú obchodným tajomstvom, avšak len v rozsahu informácií o nakladaní s majetkom právnických osôb zriadených zákonom (resp. štátu).

12. V prípade, ak by žalobcom požadované dokumenty obsahovali informácie, ktoré by boli obchodným tajomstvom druhej zmluvnej strany v zmysle ust. § 17 Obchodného zákonníka a súčasne by boli informáciami o nakladaní s majetkom právnickej osoby zriadenej zákonom, musel by teda sťažovateľ takéto informácie v súlade s ust. § 10 ods. 2 písm. c) zákona č. 211/2000 Z. z. sprístupniť.

13. Pokiaľ ide o otázku, či sa v danom prípade informácie týkajú nakladania s majetkom štátu alebo o nakladanie s majetkom právnickej osoby zriadenej zákonom, aj v tomto smere musíme súhlasiť so sťažovateľom. Táto otázka je právne irelevantná, pretože v oboch prípadoch (či už ide o majetok štátu alebo majetok právnickej osoby) sa uplatňuje zákonná prezumpcia neporušenia obchodného tajomstva podľa § 10 ods. 2 písm. c) zákona č. 211/2000 Z. z. Hlbšie dokazovanie toho, či sa v danom prípade privatizoval majetok štátu alebo majetok právnickej osoby zriadenej zákonom, by preto bolo nevhodné, pretože právne posúdenie by vo výsledku bolo rovnaké, v oboch prípadoch sa uplatňuje ust. § 10 ods. 2 písm. c).

14. Sťažovateľ v žiadnej fáze administratívneho procesu netvrdil, že by sa na uvedenú vec nemala uplatňovať prezumpcia neporušenia obchodného tajomstva, v celom prípade je sporný len rozsah informácií, ktoré sa týkajú nakladania s majetkom štátu, resp. majetkom právnickej osoby zriadenej zákonom. Kým sťažovateľ tvrdí, že ide len o časti transakčných dokumentov. Združenie ProPublica tvrdí, že ide o celé transakčné dokumenty bez výnimky, pretože tieto dokumenty sa v celistvosti dotýkajú privatizácie, teda nakladania s majetkom štátu, resp. majetkom právnickej osoby zriadenej zákonom. Žiadna informácia v dokumentoch nie je taká, ktorá by sa tohto procesu nedotýkala, pretože všetky tam uvedené informácie sú tam práve preto, že vláda Slovenskej republiky, Fond národného majetku SR, Ministerstvo hospodárstva SR alebo spoločnosť ENEL považovali za dôležité, aby tam tieto informácie boli uvedené v súvislosti s privatizáciou (nakladaním s majetkom štátu, resp. právnickej osoby zriadenej zákonom). Žiaľ, musíme dať za pravdu sťažovateľovi, že súd túto otázku úplne opomenul, čo by vo výsledku znamenalo, že administratívny proces by sa v druhom stupni zopakoval, je pravdepodobné, že sťažovateľ by zotrval na svojom právnom názore a prípad by sa opätovne dostal na súd, pričom právne posúdenie veci zo strany povinnej osoby (sťažovateľa) by sa nijak nezmenilo.

15. Pokiaľ ide o informácie, ktoré povinná osoba (sťažovateľ) nesprístupnila tvrdiac, že sa nedotýkajú nakladania s majetkom štátu, resp. majetku právnickej osoby zriadenej zákonom, v spise sú založené naše vyjadrenia, ktoré dokazujú opak. Nesprístupnené boli napríklad informácie o podmienkach prevodu

akcií v Slovenských elektrárnach (predkupné právo), spôsob výberu audítora, mechanizmus deadlocku a pod., ktoré vo svojej podstate vypovedajú o nakladaní s majetkom štátu, resp. právnickej osoby zriadenej zákonom. Sťažovateľ opakovane tvrdil, že my sa len špekulatívne domnievame, čo je obsahom týchto nesprístupnených informácií. Pravdou je, že obsah informácií naozaj nepoznáme, ale charakter informácií (teda, že sa dotýkajú nakladania s majetkom štátu, resp. majetkom právnickej osoby zriadenej zákonom) je zrejmý z kontextu sprístupnených informácií.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

17. Kasačný súd sa stotožnil s krajským súdom, že napadnuté rozhodnutie je nepreksúmateľné pre nedostatok špecifikácie dôvodov obmedzenia prístupu k informáciám k Zmluve o kúpe akcií týkajúcej sa predaja a kúpy 66% podielu na základnom imaní Slovenských elektrární, a. s. (ďalej len „zmluva“) v špecifikovaných článkoch a prílohách. Jednotlivé prílohy sú samostatnými dokumentami a kasačný súd z pripojeného CD nosiča informácií zistil, že tieto informácie boli odmietnuté sprístupniť ako celok. Príloha obsahuje iba prázdny dokument s názvom prílohy a poznámkou „Nesprístupňuje sa“ Tento prístup je v rozpore s ust. § 12 zákona č. 211/2000 Z.z.

18. Podľa § 12 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

19. Nepreksúmateľnosť obmedzenia prístupu k informáciám spočíva v tom, že prílohy neboli sprístupnené ako celok, čo neumožňuje vytvoriť ani všeobecnú predstavu o tom, čo bolo obsahom prílohy a či vôbec spĺňa kritéria pre obmedzenie prístupu. Nepreksúmateľnosť spočíva aj v tom, že sťažovateľ nepreukázal, že trvajú dôvody nesprístupnenia informácie v zmysle § 12, posledná veta zákona č. 211/2000 Z.z. Zmluva o kúpe akcií bola uzavretá dňa 17.02.2005. Obchodné tajomstvo v zmysle čl. 16.3 sa v danom prípade viaže k investičnej stratégii, ktorá mala svoj právny význam dovtedy, kým zmluva nebola uzavretá. Vzhľadom na uplynulý čas od zrealizovanej zmluvy kasačný súd konštatuje nedostatok odôvodnenia obmedzenia prístupu k informáciám, a to podľa špecifikovaných informácií podľa jednotlivých príloh. V ďalšom konaní žalovaný musí obmedzenie prístupu k informáciám odôvodniť nielen všeobecným odkazom, ale podrobne, aby obstálo i prípadnému testu ústavnosti. V tejto súvislosti ako na prejudikúru k ust. § 12 zákona č. 211/200 Z.z. kasačný súd poukazuje na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sži/12/2012 Mestská teplárenská spoločnosť, a.s. Čadca proti Najvyššiemu kontrolnému úradu v spojení s nálezom Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 464/2010-45 zo dňa 10.11.2010, ktorý uviedol, že i sprístupnenie informácií „v obmedzenom režime“ musí zodpovedať ust. § 12 zák. č. 211/2000 Z.z.

20. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 a 2 SSP a § 467 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu, keďže v konaní bol úspešný.

21. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.